

אַרְנָן: ט דְּבָקָה נִפְשֵׁי אַחֲרֵיהֶּן בִּי תִמְכָּה יְמִינֶךָ: י וְהִמָּחָה לְשׂוֹאָה יִבְקָשׁוּ נִפְשֵׁי יִבְאוּ בְּתַחְתֵּיזוֹת הָאָרֶץ: יא יִגִּירָהוּ עַל יְדֵי חֶרֶב מְנַת שְׁעָלִים יַחֲיוּ: יב וְתִמְלֹךְ יִשְׁמַח בְּאֱלֹהִים ^{תַּחֲנוּן בְּעַל הַיְמִינֹת} יִתְהַלֵּל כָּל הַנְּשַׁבַּע בּוֹ בִּי וַיִּסְבֵּר פִּי רוֹבְרֵי שְׂקָר:

זוהר תהלים

אוחזו בה להעלותה ולחברה בחבור אחד כראוי, כמו שנאמר ותאחזני ימינך, וכתוב וימינו תחבקני, ועל כן בי תמכה ימינך. וכשאוחזו בו בקדוש ברוך הוא, אז כתוב שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. והוא יחוד אחד וחבור אחד. וכשהוא חבור אחד, אז מתמלאת אותה דרגה שלו ומתברכת.

בראשית ברא אלהים - ב' ראשית

וְהִמְלִיךְ יִשְׁמַח בְּאֱלֹהִים וְגו' (סג, יב) : [זוהר ח"א פ' בראשית (דף כט.)] [כשמתעוררת גבורה] עֲלִיזָה לְאַחֲזוֹ בּוֹ תַחַת רֵאשׁוֹ וְלִקְרָבוֹ בְּחִדּוּהָ לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד. וְהִמְלִיךְ יִשְׁמַח בְּאֱלֹהִים - שְׂמָחָה, אור [באור] [שמאיר] שְׁהוֹצִיא בְּשִׁבִיל אֶחָד טְמִיר וְגִנּוּזוֹ וְנִכְנַס בּוֹ בְּשָׁנִים שֶׁהֵם אֶחָד, וְעַל זֶה הָעוֹלָם נִתְקַן בְּקִיּוּם שְׁלָם. וְהִמְלִיךְ יִשְׁמַח בְּאֱלֹהִים - עוֹלָם [אור עליון] הַתַּחְתּוֹן שְׂמַח בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן [נ"א: נסתר אותו ששלח] עֲמֵק [שמחה ששופעת ויוצאת באיזה מקום שמח? באלהים, בו שמח, בו שולח] חֲיִים לְכֹל. נִקְרָאִים חֲיֵי הַמְּלֶךְ. זֶה עֵקֶר הַבֵּית. בֵּית זֶה בּוֹנֶה בֵּית שֶׁל הָעוֹלָם וּבּוֹנֶה הָעוֹלָם. וְזֶהוּ בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, ב' ראשית. ראשית חֲכָמָה כְּשִׁכּוֹנֵס הַכֹּל לְתוֹכּוֹ וְנִעְשָׂה יָם גְּדוֹל לְשֹׂאֵב הַכֹּל.

הזה, כן בקדש חזיתיה וגו'. ואנו, כמו שאנו צמאים אל מורנו לשותת בצמאון את דבריו במקום הזה, אף כך צמאים לשותת בצמא דבריו בבית המקדש, המקום שנקרא קדש. אמר רבי שמעון לרבי אבא, מי שהתחיל הדבר - יאמר עכשו.

כאשר אדם בא להדבק בקדוש ברוך הוא הקדוש ברוך הוא אוחז בו ולא עוזב אותו

דְּבָקָה נִפְשֵׁי אַחֲרֵיהֶּן וְגו' (סג, ט) : [זוהר ח"א פ' ויצא (דף קטג.)] רְבִי חֲזִיא פְתַח וְאָמַר, (תהלים סג) דְּבָקָה נִפְשֵׁי אַחֲרֵיהֶּן בִּי תִמְכָּה יְמִינֶךָ. בְּפִסּוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל, דְּבָקָה נִפְשֵׁי אַחֲרֵיהֶּן - מְשׁוּם שְׁדוּד הַמְּלֶךְ הִיא מְדַבֵּיק תְּמִיד אֶת נִפְשׁוֹ אַחֲרֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא חָשַׁשׁ לְדַבְּרֵים אַחֲרָיִם שֶׁל הָעוֹלָם, אֲלֵא לְהַדְּבִיק נִפְשׁוֹ וּרְצוֹנוֹ בּוֹ. וְכִינּוּן שֶׁהוּא הִיא נְדָבֵק בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִיא תוֹמֵךְ בּוֹ וְלֹא עוֹזֵב אוֹתוֹ. מִכָּאן שְׂפָאֶשֶׁר אָדָם בָּא לְהַדְּבִיק בְּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶחָד אוֹחֲזוֹ בּוֹ וְלֹא עוֹזֵב אוֹתוֹ. דָּבָר אַחֵר דְּבָקָה נִפְשֵׁי אַחֲרֵיהֶּן - לְהַתְּעֵטַר דְּרָגָתוֹ לְמַעֲלָה. שְׁהָרִי כְּאֶשֶׁר נְדָבֵקַת הַדְּרָגָה הִיא [שלו נתברכה, וכשהתגלתה] בְּדְרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת לְעֻלוֹת אַחֲרֵיהֶּן, אֲזִי הִימִין